

فعال حوزه روابط کار:

کاهش هزینه‌های درمان از جمله مطالبات مهم کارگران است

یک فعال حوزه کار، بهبود معیشت، کاهش هزینه‌های درمان و تامین امنیت شغلی را از مهم‌ترین مطالبات کارگران عنوان کرد و گفت: اگر قانون در بحث درمان به درستی اجرا

شود، درمان کارگران رایگان و وضع معیشت آنها بهتر می‌شود. رحمت‌الله پورموسی به این‌ها گفت: مطالبات کارگران تمام‌نشدنی است و بخش اعظمی از آنها همچنان حل نشده، با این حال امیدواریم روزی برسد با کمترین مشکلات و دغدغه‌ها در جامعه کارگری روبه‌رو باشیم. وی ادامه داد: مهم‌ترین مشکلات و دغدغه‌هایی که در حال حاضر با آن روبه‌رو هستیم، بحث معیشت است. به‌رغم آنکه شورای عالی کار عملکرد بسیار خوبی در بحث تعیین دستمزد سال ۱۴۰۱ از خود نشان داد و دستمزد کارگران را اندکی بهبود بخشید اما همچنان وضعیت معیشت کارگران نیازمند رسیدگی بیشتر و توجه دولت است.

■ ■ ■

۱۴ هزار تشکیل کارگری و کارفرمایی در کشور فعال است

معاون روابط کار و وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی از فعالیت ۱۴ هزار تشکیل کارگری و کارفرمایی در کشور خبر داد.

به گزارش ایرنا، علی حسین رعیتی فر در نشست با مسئولان تشکلی‌های عالی کارگری و کارفرمایی اظهار داشت: ۱۱ هزار تشکیل کارگری و سه هزار تشکیل کارفرمایی در کشور فعالیت دارند. البته تعداد تشکلی‌های کارگری نسبت به جمعیت کارگری کشور کم است به همین دلیل وزیر کار ابلاغ کرد تا سه‌ماهه واحدهای زیر مجموعه وزارت کار باید ماده ۱۳۱ قانون کار و فصل ششم این قانون را عملیاتی کنند. وی ابراز امیدواری کرد: با بازرسی‌ها در سراسر کشور تعداد تشکلی‌ها افزایش پیدا کند.

■ ■ ■

درخواست کارگران شهرداری تبریز برای تبدیل وضعیت استخدامی

کارگران شرکتی شهرداری تبریز به مناسبت هفته کارگر، خواستار عقد قرارداد دائمی برای تامین امنیت شغلی و معیشتی خود شدند.

به گزارش ایلنا، یکی از کارگران شرکتی شهرداری تبریز گفت: حدود یک هزار و ۷۵۳ کارگر تحت مسئولیت ۲۷ پیمانکار طرف قرارداد با سابق کاری‌بالا در سخت‌ترین شرایط و آلاینده‌گی در ده منطقه شهر تبریز مشغول کارند که سال‌هاست به دنبال تبدیل وضعیت استخدامی خود را موفق به قرار داد دائمی هستند.

او افزود: کارگران خدماتی که به عنوان پاکبان کار می‌کنند، بهترین سال‌های عمر خود را در شرایط سخت محیط کار با حداقل دریافتی می‌گذرانند و در این مسیر درگیر انواع بیماری‌های روحی و جسمی شده‌اند اما به دلیل شرایط سخت کار نه فرصتی برای پیگیری در زمان درهای خود دارند و نه انگیزه‌ای برای ادامه کار.

■ ■ ■

تجمع کارگران شهرداری شوش در اعتراض به معوقات مزدی

کارگران شهرداری شوش، صبح روز شنبه (دهم اردیبهشت ماه) در اعتراض به عدم دریافت ۴ ماه حقوق و دو ماه حق بیمه مقابل ساختمان فرمانداری و

اداره کار شهرستان شوش تجمع کردند.

به گزارش ایلنا، این کارگران گفتند: در ششمین روز هفته کارگر برای بیان مطالبات‌شان به فرمانداری شهرستان شوش مراجعه کردیم اما موفق به گفت‌وگو با مسئولان نشدیم لذا اعتراض صنفی خود را به اداره کار شهرستان انتقال دادیم که باز هم نتیجه‌بخش نداد.

این کارگران گفتند: چهار ماه است حقوق مان به تأخیر افتاده و بیش از دو ماه حق بیمه‌مان پرداخت نشده است. آخرین حقوقی که دریافت کرده‌ایم مربوط به بهمن ماه سال گذشته (۱۴۰۰) بوده که پایان اسفند به‌همراه عیدی پرداخت شده است. قرار بود بعد از تعطیلات نوروز بخش دیگری از معوقات نیز به حساب کارگران واریز شود که هنوز انجام نشده است. یکی از کارگران حاضر در این اجتماع صنفی گفت: در مجموعه شهرداری شوش بیش از ۳۰۰ نفر تحت مسئولیت پیمانکاران مختلف با ۱۷ تا ۱۸ سال سابقه کار مشغول کارند که جواز معوقات مزدی و بیمه‌ای در طول فعالیت شغلی‌شان به دنبال تبدیل وضعیت شغلی خود بوده‌اند.

وی بابیان اینکه در نتیجه حضور پیمانکار مطالبات‌مان به صورت حداقلی پرداخت می‌شود و این موضوع ما را در شرایط بد مالی قرار داده، افزود: بارها مسأله تبدیل وضعیت استخدامی خود را در شهرداری و شورای اسلامی شهر شوش مطالبه کرده‌ایم اما با وجود آنکه از مشکلات ما کارگران با پیمانکاران باخبرند، اقدامی انجام نمی‌دهند.

دبیرکل حزب اسلامی کار از جایگاه طبقه کارگر ایران در سال‌های ۵۷ تا ۱۴۰۱ می‌گوید:

فراموشی شعارهای عدالت‌محور انقلاب در مورد کارگران

تعهدات خویش در قانون اساسی باز گردد. راه‌حل امیدآفرین ما در برابر این شرایط تنها «اصلاح» است و مهمترین حوزه‌ای که جریان اصلاح باید در آن ورود کند و پس از شکل‌گیری یک رنسانس اجتماعی در جهت اصلاح اقدام کند، «اصلاحات اقتصادی» است. ما وقتی از اصلاح سخن می‌گوییم، منظورمان اصلاح در رویه‌ها و برنامه‌های کلان است. این نوع اصلاح با شعار سیاسی و مسائل روزمره و پیش‌وفا افتاده سیاسی محقق نمی‌شود.

واقعیت تلخ این است که گرایش عمومی بدنه حکمرانی در کشور در ایران در جهت عدالت‌خواهی سمت و سونیافته و این مشکل اساسی تر است. بدنه اصلی قدرت به‌مرور بقای منافع خود را در دوگاه عدالت‌خواهان جست‌وجو نکرده‌اند

یکی از جلوه‌های مطرح شدن بحث اصلاح در رویه‌ها، افزایش ۵۷ درصدی دستمزد توسط شورای عالی کار برای سال ۱۴۰۱ بود.

در رابطه با سال جاری باید بگوییم که دستمزد افزایش نیافته است! امسال افزایش دستمزد نداشتیم که حالا خواهند چیزی را کاهش دهند. برای کسانی که اهل اقتصاد هستند روشن است که در اصل قدرت خرید افزایش پیدا نکرده است، البته طرف کارفرمایی معترض به مصوبه شورای عالی کار نیز اقتصاد را می‌فهمد و می‌داند افزایش صورت نگرفته اما خود را به آن راه می‌زند! شما هر گاه به اندازه تورم واقعی سبید مصرف به‌مزد جاری پولی اضافه کرده باشید، در آن صورت تنها قدرت خرید را حفظ کرده‌اید و مزدی را حتی برای رساندن به سمت سبید حداقل معیشت افزایش ندادید. وقتی مرکز آمار ایران و بانک مرکزی اعلام ۴۰ درصد تورم سالانه می‌کند و در مقابل نقش کالاهای اساسی قابل مصرف برای کارگران در محاسبه این میزان تورم بسیار اندک است. در صورتی که جامعه بخواهد تولید کنندگان آن دارای زندگی حداقلی بوده و زیر خط فقر مطلق و آستانه گدایی نباشند و تولید با کیفیت داشته باشند، باید نگاه خود را نسبت به کارگران

گروه‌های مدنی از دانشجویان، کارگران، مهندسان و حتی برخی فعالان کارفرمایی نیز عضو هستند اما اینکه به‌طور ویژه از کارگران و اقشار فقیر جامعه حمایت کنیم، از ابتدا در اساسنامه و مشی حزب مابوده است. در جریانات اصلاح‌طلب از نظر اقتصادی ماز نیروهای کاملاً چپ تا راست افراطی نیز داریم. این دربارۀ احزاب اصولگرا نیز صادق است و یک‌دستی در دیدگاه اقتصادی و اجتماعی وجود ندارد یعنی از چپ‌ترین گرایشات اقتصادی تا نیروهای کاملاً راست‌گرا و لیبرال اقتصادی در جریان اصولگرایی نیز حضور دارند. برخی از نیروهای اصلاح‌طلب و اصولگرایی طرفدار سرمایه‌داری در ایران چنان تند هستند که شخص آدم‌اسمیت نیز به پای آنها نخواهد رسید. چیزی که برای ما روشن بود این است که جریانات حامی کارگران و گروه‌های مستضعف اجتماعی در ایران در هر دو جبهه سیاسی اصلی کشور یعنی اصلاح‌طلبان و اصولگرایان، در اقلیت هستند و گفت‌مان راست و سرمایه‌داری در احزاب و جریانات سیاسی اصلاح‌طلب و اصولگرا اکثریت و دست‌بالا را دارد. تحلیل من این است که یکی از دلایل فاصله‌گیری بخش زیادی از بدنه جامعه با این جریانات سیاسی اصلاح‌طلب و اصولگرا نیز همین اختلاف دیدگاه و سطح زندگی است. در حقیقت طرح شعار «اصلاح‌طلب، اصولگرا، دیگر تمامه ما چرا» محصول همین فاصله‌گیری از نظر و معیشت مردم و راست‌روی‌ها بود. مردم این دو گروه را به دور از درد و رنج خود حس کردند. البته ما موافق این شعار نیستیم چون این جمله و این شعار به‌رغم ظاهر آن، همه افراد و خطوط را در درون دو جبهه سیاسی مذکور یک کاسه کرده که این درست نیست زیرا در هر دو گروه هستند کسانی که به

اقشار و گروه‌های فقیر جامعه واقعا فکر می‌کنند و در این جهت احساس تعهد داشته و در همین راستا سخن گفته و در جهت حمایت از آنها تلاش می‌کند.

اقشار و گروه‌های فقیر جامعه واقعا فکر می‌کنند و در این جهت احساس تعهد داشته و در همین راستا سخن گفته و در جهت حمایت از آنها تلاش می‌کند.

عرضه کند. وقتی حتی نظام قضایی کشور نیز به‌گونه‌ای است که برای طرح شکایت پول لازم است، در این صورت ما به‌طور رسمی حاکمیت ثروتمندان بر این کشور را از لحاظ سیاسی پذیرفته‌ایم. در مان افراد و این میان احزاب و گروه‌های سیاسی نقش به‌سزایی دارند. در این زمینه با «حسین کمالی»، دبیر کل حزب اسلامی کار و وزیر کار پیشین ایران در دولت‌های سازندگی و اصلاحات به گفت‌وگو نشستیم تا به درکی دقیق‌تر درباره موضوع جریانات سیاسی مختلف و از جمله جریان متبوع وی درباره مسائل کارگران و دیگر گروه‌های فرودست اجتماعی نائل شویم.

رضا اسدآبادی

روز کارگر در ایران هر ساله می‌تواند محل احیای بخشی از گفت‌وگوها دربارۀ نحوه ریل‌گذاری کلان کشور در مسیر توسعه باشد. در این میان احزاب و گروه‌های سیاسی نقش به‌سزایی دارند. در این زمینه با «حسین کمالی»، دبیر کل حزب اسلامی کار و وزیر کار پیشین ایران در دولت‌های سازندگی و اصلاحات به گفت‌وگو نشستیم تا به درکی دقیق‌تر درباره موضوع جریانات سیاسی مختلف و از جمله جریان متبوع وی درباره مسائل کارگران و دیگر گروه‌های فرودست اجتماعی نائل شویم.

***

با توجه به نزدیکی روز کارگر و یادداشت این بخش بزرگ از جامعه ایران، ارزیابی شما از عملکرد دولت رئیسی که با شعار عدالت و عنوان سید محرومان بر سر کار آمده در رابطه با این بخش از مردم طی همین ۹ ماه چیست؟

در هفته کارگر که هفته ارزش‌نهادن به فعالیت کارگران و دست‌اندرکاران فعالیت‌های تولیدی در کشور است، پرداختن به نکاتی که عمدتاً بیان مشکلات و ناراحتی‌های موجود است، چندان کار مناسبی نیست. با همه این احوال، گاهی انسان ناچار می‌شود که از فرصت‌ها استفاده کند و مطالب تلخی بگوید بلکه گرهی از گره‌ها باز و راهی مقابل جامعه گشوده شود. متأسفانه وضعیتی پیش آمده که فشار زندگی استخوان‌های جامعه کارگری را خرد می‌کند و کلیه گروه‌های مزدبگیر با چنین وضعیتی مواجه هستند. در دولت جدید ادعا شده که تمایل به عدالت‌خواهی و وجود دارد که در حد نیت قابل تقدیر است اما اینکه این خواسته تا چه حد در عرصه عمل قابل دسترس بوده و امکان عملیاتی شدن این شعار وجود داشته باشد، محل تردید است. امروز گرایش عمده مدیریت اقتصادی کشور به شدت تأثیر گرفته از نظام سرمایه‌داری است و این محصول یک یاد و دولت نیست. در برخی موارد حتی کشورهای مهد سرمایه‌داری امروز نیز تا این حد درگیر مناسبات نظام سرمایه‌داری لجام‌گسیخته که ما هستیم، نبوده و نیستند. این نوع لجام‌گسیختگی سرمایه‌داری در شرایطی وجود دارد که محرومان مورد اشاره دولت زیر پای توانگران له می‌شوند که این در داور است. دولت مستقر نیز باید تعریف خود از عدالت را بالاخره

چه کسی گفته که اعضای دهک اول و دوم با آن حجم از درآمد محتاج دو هزار تومان یارانه دولت روی یک عدد نان بربری هستند؟ دولت دارد به بهانه جمعیتی بسیار اندک که ثروتمندان کشور را تشکیل می‌دهد، نان بقیه را قطع می‌کند

حزب اسلامی کار در برنامه و شعار و حتی اسم، خود را بیشتر همسو با منافع کارگران ارزیابی می‌کند اما به عنوان یک حزب اصلاح‌طلب در مقایسه با سایر نیروها و احزاب ذیل این جبهه سیاسی فاصله روشنی در موضع‌گیری‌ها با سایر هم‌جبهه‌ای‌های خود دارد، به این معنا عده‌ای تصور می‌کنند سایر احزاب اصلاح‌طلب در مقایسه با دهه ۷۰ و به خصوص دهه ۶۰ دیگر ادبیات حامی مستضعفان و محرومان را نداشته و در برنامه‌ها و اساسنامه‌های خود اولویت را حمایت از کارآفرینان و کارفرمایان و آزادی عملکرد سرمایه‌عنوان می‌کنند. آیا این اختلاف را تأیید می‌کنید؟

ما حزب خود را بیشتر یک حزب ملی و مبلغ کار و تلاش و سازندگی می‌دانیم. در این حزب همه

